HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

21 iulie 2016*

„Trimitere preliminară — Uniunea vamală — Tariful vamal comun — Regimuri vamale cu impact economic — Perfecționare pasivă — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Articolul 148 litera (c) — Eliberarea unei autorizații — Condiții economice — Inexistența unei atingeri serioase aduse intereselor esențiale ale transformatorilor comunitari — Noțiunea «transformatori comunitari»”

În cauza C-4/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos), prin decizia din 19 decembrie 2014, primită de Curte la 12 ianuarie 2015, în procedura

Staatssecretaris van Financiën

împotriva

Argos Supply Trading BV,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, domnii C. Lycourgos, E. Juhász și C. Vajda și doamna K. Jürimäe (raportor), judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul I. Illéssy, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 13 ianuarie 2016,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Argos Supply Trading BV, de J. A. G. Winkels și de O. R. L. Gemin, belastingadviseurs;

— pentru guvernul olandez, de M. Bulterman și de B. Koopman, în calitate de agenți;

— pentru guvernul elen, de K. Nasopoulou și de K. Karavasili, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de L. Grønfeldt, de H. Kranenborg și de A. Lewis, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 aprilie 2016,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 148 litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58, denumit în continuare „Codul vamal”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Staatssecretaris van Financiën (secretarul de stat pentru finanțe, Țările de Jos), pe de o parte, și Argos Supply Trading BV (denumită în continuare „Argos”), pe de altă parte, în legătură cu respingerea de către autoritățile vamale olandeze a unei cereri de autorizare a utilizării regimului de perfecționare pasivă depuse de această societate.

Cadrul juridic

Regulamentul (CEE) nr. 2473/86

3 Regulamentul (CEE) nr. 2473/86 al Consiliului din 24 iulie 1986 privind regimul de perfecționare pasivă și sistemul de schimb de mărfuri standard (JO 1986, L 212, p. 1) cuprindea dispozițiile aplicabile acestui regim vamal până la intrarea în vigoare a Codului vamal. Primul considerent al acestui regulament avea următorul cuprins:

„întrucât, în cadrul diviziunii internaționale a muncii, numeroase întreprinderi comunitare utilizează regimul de perfecționare pasivă, respectiv exportul de mărfuri în vederea reimportării lor după transformare, prelucrare sau reparare; întrucât utilizarea acestui regim este justificată de motive cu caracter economic sau tehnic”. [traducere neoficială]

Codul vamal

4 De la 1 mai 2016, Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, rectificare în JO 2013, L 287, p. 90) a înlocuit Codul vamal. Cu toate acestea, ținând seama de data faptelor în discuție în litigiul principal, Codul vamal rămâne aplicabil în prezenta cauză.

5 Al treilea și al patrulea considerent ale Codului vamal aveau următorul cuprins:

„întrucât, pornind de la conceptul de piață internă, codul trebuie să conțină normele și procedurile generale care să asigure aplicarea măsurilor tarifare și a altor măsuri introduse la nivel comunitar în legătură cu schimburile cu mărfuri dintre [Uniunea Europeană] și țări terțe; întrucât trebuie să cuprindă, printre altele, și aplicarea de măsuri comune în domeniul politicii agricole și comerciale, luând în considerare cerințele acestor politici comune.

întrucât este necesar să se precizeze că prezentul cod se aplică fără a aduce atingere unor dispoziții speciale stabilite în alte domenii; întrucât astfel de norme speciale pot exista sau pot fi introduse, *inter alia*, în contextul legislației privind agricultura, statistica, politica comercială sau resursele proprii”.

6 Articolul 84 din Codul vamal prevedea că, în cazul în care se utiliza expresia „regim vamal cu impact economic” la articolele 85-90 din acest cod, aceasta se înțelegea ca aplicându-se printre altele transformării sub control vamal și perfecționării pasive.

7 Conform articolului 85 din codul menționat, utilizarea oricărui regim vamal cu impact economic era condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritățile vamale.

8 Articolul 133 din același cod prevedea:

„Autorizația [pentru transformare sub control vamal] se acordă numai:

[…]

(e) atunci când sunt îndeplinite condițiile necesare ca regimul să contribuie la crearea sau menținerea activității de transformare a mărfurilor [în Uniune], fără a aduce atingere intereselor producătorilor comunitari de mărfuri similare (condiții economice) […]”

9 Articolul 145 din Codul vamal prevedea:

„(1) Regimul de perfecționare pasivă permite ca […] mărfurile comunitare să fie exportate temporar de pe teritoriul vamal al [Uniunii] pentru a fi supuse unor operațiuni de perfecționare, iar produsele rezultând din acele operațiuni să fie puse în liberă circulație cu exonerare parțială sau totală de drepturi de import.

[…]

(3) Se aplică următoarele definiții:

(a) «mărfuri de export temporar» reprezintă mărfurile plasate sub regimul de perfecționare pasivă;

(b) «operațiuni de perfecționare» reprezintă operațiunile menționate la articolul 114 alineatul (2) litera (c) prima, a doua și a treia liniuță;

(c) «produse compensatoare» reprezintă toate produsele care rezultă din operațiunile de perfecționare;

[…]”

10 Articolul 148 din acest cod prevedea:

„Autorizația [de perfecționare pasivă] se acordă numai:

[…]

(c) atunci când autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasivă nu este de natură a aduce atingere în mod serios intereselor esențiale ale transformatorilor comunitari (condiții economice).”

11 Articolul 151 alineatul (1) din codul menționat prevedea:

„Exonerarea totală sau parțială de drepturi de import prevăzută la articolul 145 se aplică prin deducerea din valoarea drepturilor de import aplicabile produselor compensatoare puse în liberă circulație a valorii drepturilor de import care ar fi aplicabile la aceeași dată mărfurilor de export temporar dacă acestea ar fi importate pe teritoriul vamal al [Uniunii] din țara în care au fost supuse operațiunii de perfecționare sau ultimei operațiuni de perfecționare.”

Regulamentul de punere în aplicare

12 Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) a fost abrogat, cu efect de la 1 mai 2016, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/481 al Comisiei din

1 aprilie 2016 (JO 2016, L 87, p. 24). Cu toate acestea, ținând seama de data faptelor din cauza principală, Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 993/2001 al Comisiei din 4 mai 2001 (JO 2001, L 141, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 14, p. 5) (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”), rămâne aplicabil în cauza menționată.

13 Capitolul 6 din titlul III din regulamentul de punere în aplicare, intitulat „Regimuri vamale cu impact economic”, se raporta la regimul de perfecționare pasivă. Figurând în acest capitol, articolul 585 din regulamentul respectiv prevedea:

„(1) Cu excepția cazului în care există indicații contrare, se consideră că interesele esențiale ale prelucrătorilor Comunității nu sunt serios amenințate.

[…]”

Nomenclatura combinată

14 Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007 (JO 2007, L 286, p. 1), conține un capitol 22 intitulat „Băuturi, lichide alcoolice și oțet”. Acest capitol cuprinde printre altele subpoziția 2207 10 00, care are următorul cuprins „Alcool etilic nedenaturat cu titru alcoolic volumic de minimum 80 %”. Mărfurile clasificate la această poziție sunt supuse unor taxe vamale de 19,2 euro pe hectolitru, echivalentul unei prelevări de aproximativ 40 % *ad valorem*.

15 Subpoziția 3824 90 97, intitulată „Altele”, figurează în capitolul 38, intitulat „Produse diverse ale industriei chimice”, din această Nomenclatură combinată. Taxele vamale aplicabile mărfurilor vizate de această subpoziție se ridică la 6,5 % *ad valorem*.

16 În conformitate cu subpozițiile 2710 11 25-2710 11 90, care figurează în capitolul 27 din Nomenclatura combinată menționată, intitulat „Combustibili minerali, uleiuri minerale și produse rezultate din distilarea acestora; materiale bituminoase; ceară minerală”, toate mărfurile care corespund categoriei „Benzine pentru motoare” sunt supuse unei prelevări de 4,7 % *ad valorem*.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

17 La 30 iunie 2008, Argos a introdus la autoritățile vamale olandeze o cerere în temeiul articolului 85 din Codul vamal, în vederea eliberării unei autorizații de utilizare a regimului perfecționării pasive. Societatea menționată intenționa să plaseze sub acest regim benzină de origine comunitară destinată să fie exportată pentru a fi încorporată în bioetanol care provine dintr-un stat terț și care nu a fost pus în liberă circulație în Uniune. Prin acest amestec, care prezintă un raport de aproximativ 15 unități de benzină la 85 de unități de bioetanol, Argos ar fi obținut etanol 85 (denumit în continuare „E 85”), un biocarburant care poate fi utilizat în anumite vehicule adaptate, denumite vehicule „multicarburant”.

18 Din această cerere reieșea că Argos intenționa să realizeze respectivul amestec în marea liberă. Benzina și bioetanolul ar fi fost încărcate dintr-un port olandez la bordul unei nave, în două compartimente separate printr-un perete despărțitor. După echiparea navei, aceasta odată ajunsă în afara apelor teritoriale ale Uniunii, respectivul perete despărțitor ar fi fost înlăturat astfel încât cele două componente să se amestece, efectul valurilor stimulând acest proces. Nava s-ar fi întors ulterior în Țările de Jos.

19 E 85-ul astfel obținut ar fi fost apoi declarat la vamă pentru punerea sa în liberă practică în Uniune și supus taxelor vamale aferente acestui produs, care se ridicau la 6,5 % *ad valorem*. În acest cadru, aplicarea regimului de perfecționare pasivă ar fi permis Argos să beneficieze de o reducere a acestor taxe echivalentă cu valoarea taxelor vamale, în cuantum de 4,7 % *ad valorem*, care ar fi fost aplicabile la aceeași dată benzinei de origine comunitară dacă ar fi fost importată și pusă în liberă circulație în Uniune cu proveniență din locul în care a fost amestecată.

20 Autoritățile vamale olandeze au supus spre avizare Comisiei Europene cererea depusă de Argos pentru ca aceasta să examineze dacă condițiile economice pe care articolul 148 litera (c) din Codul vamal le prevede pentru acordarea unei autorizații de utilizare a regimului de perfecționare pasivă erau îndeplinite. Ulterior, Comisia a solicitat avizul Comitetului Codului vamal (denumit în continuare „comitetul”) cu privire la această cerere.

21 Comitetul a apreciat că se impunea respingerea cererii depuse de Argos de a beneficia de utilizarea acestui regim, pentru motivul că respectivele condiții nu erau îndeplinite. Acesta și-a întemeiat decizia pe argumentele prezentate de Comisie cu ocazia reuniunii comitetului care a avut loc la 11 noiembrie 2009. În cursul acestei reuniuni, instituția menționată a arătat că importul unei mari cantități de E 85 în Uniune ar afecta în mod serios interesele esențiale ale producătorilor comunitari de bioetanol. Astfel, E 85 importat s-ar afla în concurență directă cu bioetanolul comunitar, E 85 fiind compus esențialmente din bioetanol. Or, potrivit Comisiei, industria comunitară a bioetanolului s-ar confrunta cu o situație de supracapacitate.

22 Prin decizia din 13 aprilie 2010, autoritățile vamale olandeze au respins, referindu-se la aceste argumente, cererea depusă de Argos. Societatea menționată a formulat atunci o acțiune împotriva deciziei de respingere a cererii sale la Rechtbank Haarlem (Tribunalul din Haarlem, Țările de Jos), care nu i-a admis acțiunea.

23 Argos a atacat cu apel decizia Rechtbank Haarlem (Tribunalul Haarlem) la Gerechtshof te Amsterdam (Curtea de Apel din Amsterdam, Țările de Jos). Prin decizia din 3 octombrie 2013, această din urmă instanță a infirmat decizia din primă instanță, considerând printre altele că, pentru a stabili dacă condițiile economice cărora le este supusă utilizarea regimului de perfecționare pasivă erau îndeplinite în speță, trebuia să se verifice dacă transformarea benzinei comunitare în E 85 sub regimul de perfecționare pasivă conducea la a nu se aduce atingere intereselor esențiale ale producătorilor comunitari de bioetanol, ci celor ale producătorilor comunitari de E 85. Or, potrivit instanței menționate, întrucât autoritățile vamale olandeze nu dispuneau de elemente din care să reiasă că beneficiul regimului solicitat ar fi condus la afectarea intereselor acestor din urmă producători, acestea ar fi trebuit să considere că respectivele condiții economice erau îndeplinite, în conformitate cu prezumția prevăzută la articolul 585 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare. Secretarul de stat pentru finanțe a declarat atunci recurs la Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos).

24 Instanța menționată consideră că rezultatul acestui recurs depinde de interpretarea noțiunii „transformatori comunitari”, care figurează la articolul 148 litera (c) din Codul vamal și, mai precis, de aspectul dacă această noțiune poate include producătorii comunitari de bioetanol.

25 Instanța respectivă are în special îndoieli cu privire la aspectul dacă răspunsul dat de Curte în Hotărârea din 11 mai 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), în ceea ce privește regimul transformării sub control vamal trebuie extins, prin analogie, la regimul de perfecționare pasivă. Din această hotărâre ar reieși că, în cadrul examinării respectării condițiilor economice cărora le este supusă utilizarea acestui din urmă regim, trebuie să se țină seama atât de interesele economice ale producătorilor comunitari ai produsului finit obținut în urma transformării, cât și de cele ale producătorilor comunitari ai materiilor prime utilizate în cursul acestei transformări.

26 În aceste condiții, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„În cadrul analizei condițiilor economice necesare pentru un regim vamal de perfecționare pasivă, noțiunea «transformatori comunitari» menționată la articolul 148 litera (c) din Codul vamal trebuie interpretată în sensul că include și producători comunitari ai materiilor prime sau ai produselor semifabricate identice cu cele care sunt transformate în calitate de mărfuri necomunitare în cadrul procesului de perfecționare?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Observații introductive

27 În primul rând, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) a indicat în decizia sa de trimitere că, în împrejurările de fapt din cauza principală, astfel cum au fost stabilite de Gerechtshof te Amsterdam (Curtea de Apel din Amsterdam), din niciun element nu reieșea că autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasivă solicitat de Argos ar afecta interesele esențiale ale producătorilor comunitari de E 85.

28 Comisia contestă însă această premisă și arată în esență că utilizarea regimului respectiv ar afecta atât interesele esențiale ale producătorilor comunitari de bioetanol, cât și pe cele ale producătorilor comunitari de E 85. Acest lucru ar reieși în special din procesul-verbal al reuniunii comitetului din 11 noiembrie 2009, menționată la punctul 21 din prezenta hotărâre. Or, potrivit Comisiei, în ipoteza în care s-ar admite că autorizația de utilizare a regimului menționat ar afecta și interesele esențiale ale producătorilor comunitari de E 85, întrebarea preliminară ar fi lipsită de interes.

29 Întrucât Comisia intenționează să repună în discuție cadrul factual al cauzei principale astfel cum acesta reiese din decizia de trimitere, trebuie amintit că, în contextul procedurii prevăzute la articolul 267 TFUE, întemeiată pe o separare netă a funcțiilor între instanțele naționale și Curte, orice apreciere a faptelor din cauză este de competența instanței naționale. Curtea este, așadar, abilitată să se pronunțe numai cu privire la interpretarea sau la validitatea unui text al dreptului Uniunii pornind de la faptele care îi sunt indicate de instanța națională (a se vedea în special Hotărârea din 16 iulie 1998, Dumon și Froment, C-235/95, EU:C:1998:365, punctul 25 și jurisprudența citată).

30 Nu revine, așadar, Curții sarcina de a aprecia dacă, în cauza principală, autorizația de utilizare a perfecționării pasive solicitată de Argos ar aduce sau nu ar aduce atingere intereselor esențiale ale producătorilor comunitari de E 85. Acesteia îi revine, în schimb, sarcina de a răspunde la întrebarea adresată de instanța de trimitere pornind de la ipoteza stabilită de aceasta din urmă potrivit căreia interesele acestor producători nu ar fi afectate.

31 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul guvernului elen potrivit căruia regimul de perfecționare pasivă nu s-ar aplica unor operațiuni de perfecționare efectuate în marea liberă, întrucât articolul 151 alineatul (1) din Codul vamal ar impune ca astfel de operațiuni să aibă loc într-o anumită „țară”, trebuie să se rețină, asemenea avocatului general la punctele 46-49 din concluzii, că, ținând seama în special de modul de redactare a articolului 145 din acest cod, regimul menționat se poate aplica din moment ce respectivele operațiuni au loc în afara teritoriului vamal al Uniunii. Astfel, împrejurarea că, în cauza principală, operațiunile avute în vedere de Argos trebuiau să aibă loc în marea liberă nu este de natură să împiedice aplicarea dispozițiilor Codului vamal referitoare la acest regim vamal economic.

Cu privire la fond

32 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 148 litera (c) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei cereri de autorizare a utilizării regimului de perfecționare pasivă, pentru a aprecia dacă sunt îndeplinite condițiile economice cărora le este supusă utilizarea acestui regim, trebuie să se țină seama nu numai de interesele esențiale ale producătorilor comunitari ai produselor analoge produsului final care ar rezulta din operațiunile de perfecționare avute în vedere, ci și de cele ale producătorilor comunitari ai produselor analoge materiilor prime sau produselor semifabricate necomunitare destinate să fie încorporate în mărfurile comunitare de export temporar în cursul acestor operațiuni.

33 Potrivit instanței menționate, ar trebui printre altele să se afle dacă răspunsul dat de Curte în Hotărârea din 11 mai 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312, punctul 52), în ceea ce privește regimul transformării sub control vamal poate fi transpus la cel de perfecționare pasivă. Astfel, în această hotărâre, Curtea a decis că în cadrul aprecierii condițiilor economice prevăzute la articolul 133 litera (e) din Codul vamal, pentru a utiliza transformarea sub control vamal, trebuie să se ia în considerare nu numai piața produselor finite, ci și situația economică a pieței materiilor prime utilizate pentru a fabrica acele produse.

34 În această privință, trebuie să se remarce că, astfel cum rezultă din articolul 84 din Codul vamal, perfecționarea pasivă și transformarea sub control vamal constituie ambele regimuri vamale cu impact economic. Utilizarea unuia sau a altuia dintre acestea necesită, conform articolului 85 din acest cod, o autorizație eliberată de autoritățile vamale. Pentru aceste două regimuri, autorizația menționată este supusă printre altele respectării unor condiții denumite „economice”, prevăzute, în ceea ce privește transformarea sub control vamal, la articolul 133 litera (e) din respectivul cod și, cât privește perfecționarea pasivă, la articolul 148 litera (c) din același cod.

35 Respectivele condiții economice sunt redactate însă în termeni diferiți în funcție de regimul în cauză. Astfel, articolul 148 litera (c) din Codul vamal prevede că autorizația de perfecționare pasivă se acordă numai atunci când autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasivă nu este de natură a aduce atingere în mod serios intereselor esențiale ale transformatorilor comunitari. Articolul 133 litera (e) din acest cod prevede la rândul său că autorizația pentru transformare sub control vamal se acordă numai atunci când sunt îndeplinite condițiile necesare ca regimul să contribuie la crearea sau la menținerea activității de transformare a mărfurilor în Uniune, fără a aduce atingere intereselor producătorilor comunitari de mărfuri similare.

36 În special, utilizarea noțiunii „transformatori” la articolul 148 litera (c) din Codul vamal urmărește să indice că, în scopul de a aprecia dacă sunt îndeplinite condițiile economice cărora le este supusă utilizarea regimului de perfecționare pasivă, ar trebui să se aibă în vedere numai interesele esențiale ale operatorilor industriali care efectuează, în Uniune, operațiuni de transformare, condițiile respective având, prin urmare, un obiect mai redus decât cele ale transformării sub control vamal, astfel cum au fost interpretate de Curte în Hotărârea din 11 mai 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312).

37 Cu toate acestea, termenii articolului 148 litera (c) din Codul vamal nu sunt lipsiți de ambiguitate. Astfel, aceștia nu precizează nici piețele vizate de activitățile respectivilor „transformatori”, nici elementele specifice care trebuie luate în considerare pentru a aprecia o eventuală atingere adusă intereselor lor esențiale. În consecință, această dispoziție trebuie interpretată în lumina economiei generale și a finalității regimului de perfecționare pasivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iunie 1980, Roudolff, 803/79, EU:C:1980:166, punctul 7, și Hotărârea din 11 mai 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, punctul 47).

38 În această privință, din articolul 145 din Codul vamal rezultă că regimul de perfecționare pasivă permite ca mărfurile comunitare să fie exportate temporar de pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a fi supuse unor operațiuni de perfecționare, iar produsele care rezultă din aceste operațiuni, denumite „produse compensatoare”, să fie puse în liberă circulație cu exonerare parțială sau totală de drepturi de import. Mai precis, în temeiul articolului 151 alineatul (1) din acest cod, utilizarea respectivului regim determină deducerea din valoarea drepturilor de import aplicabile produselor compensatoare menționate a unei valori echivalente cu drepturile de import care ar fi aplicabile la aceeași dată mărfurilor comunitare exportate temporar dacă acestea ar fi importate pe teritoriul vamal al Uniunii din țara în care au fost supuse operațiunii de perfecționare sau a ultimei operațiuni de perfecționare.

39 Un astfel de regim se justifică prin finalitatea sa, și anume evitarea taxării vamale a mărfurilor exportate în vederea perfecționării la momentul reimportării lor pe teritoriul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iulie 1997, Wacker Werke, C-142/96, EU:C:1997:386, punctul 21, și Hotărârea din 2 octombrie 2003, GEFCO, C-411/01, EU:C:2003:536, punctul 51). În această privință, din primul considerent al Regulamentului nr. 2473/86 rezultă că, prin instituirea acestui regim, legiuitorul a intenționat să ia act de faptul că întreprinderile Uniunii realizează adesea, din motive cu caracter economic sau tehnic, operațiuni de perfecționare pe teritoriul unui stat terț, înainte de a reimporta mărfurile astfel perfecționate în Uniune.

40 În consecință, obiectivul cardinal al unui astfel de regim vamal cu impact economic este de a neutraliza, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 67 din concluzii, anumite consecințe, considerate nefaste pentru industria Uniunii, care ar rezulta din aplicarea regimurilor comune de import și de export.

41 În acest cadru, condițiile economice cărora le este supusă utilizarea regimului de perfecționare pasivă, care figurează la articolul 148 litera (c) din Codul vamal, au drept funcție să permită autorităților vamale să aprecieze dacă utilizarea perfecționării pasive este esențialmente favorabilă acelei industrii, asigurându-se că avantajele pe care le-ar avea un operator din utilizarea respectivului regim nu determină, în contraprestație, dezavantaje semnificative pentru alți producători din Uniune. Condițiile economice menționate ar trebui să fie, așadar, interpretate într-un mod care să permită autorităților vamale să ia pe deplin în considerare astfel de conflicte de interese în cadrul industriei Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 mai 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, punctele 49 și 50).

42 În ceea ce privește aceste conflicte de interese, este necesar să se constate că, prin favorizarea transferului unor operațiuni de perfecționare a mărfurilor comunitare în afara Uniunii, autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasivă acordată unui operator comunitar poate afecta în principal interesele esențiale ale industriilor care efectuează, în Uniune, operațiuni de perfecționare similare, și anume producătorii produselor analoge celui care ar rezulta din perfecționarea pasivă.

43 Cu toate acestea, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care operațiunea de perfecționare avută în vedere de Argos implică integrarea, în mărfurile comunitare exportate temporar, a unei cantități semnificative dintr-o materie primă necomunitară, și anume bioetanol, și în care taxele vamale aferente acestei materii prime, de aproximativ 40 % *ad valorem*, sunt substanțial mai mari decât cele care ar fi aplicabile produsului compensator obținut la finalul acestei operațiuni, întrucât E 85 este taxat cu 6,5 % *ad valorem*, este necesar să se constate că utilizarea regimului de perfecționare pasivă pentru această operațiune ar fi de asemenea de natură a aduce atingere în mod serios intereselor esențiale ale operatorilor care produc în Uniune respectiva materie primă.

44 Astfel, efectuarea aceleiași operațiuni de perfecționare în afara Uniunii ar permite unei societăți cum este Argos să importe în Uniune partea corespunzătoare aceleiași materii prime cu eludarea plății taxelor vamale care îi sunt aplicabile și care urmăresc tocmai să îi protejeze pe respectivii producători comunitari împotriva unui astfel de import. În această situație, autorizația de utilizare a regimului de perfecționare pasivă ar oferi un avantaj suplimentar operatorului care solicită acest regim, care constă

în scutirea parțială pe care ar obține-o din taxele vamale aplicabile produsului compensator, care ar face astfel și mai avantajos acest tip de operațiuni, deși sunt defavorabile intereselor producătorilor din Uniune.

45 Din elementele de mai sus reiese că, astfel cum Curtea a statuat în Hotărârea din 11 mai 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), în ceea ce privește regimul transformării sub control vamal, articolul 148 litera (c) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că, pentru a aprecia aspectul dacă o cerere de autorizare a utilizării regimului de perfecționare pasivă îndeplinește condițiile economice cărora le este supusă utilizarea acestuia, trebuie să se ia în considerare nu numai interesele esențiale ale producătorilor comunitari ai produselor analoge celui care ar rezulta din operațiunile de perfecționare avute în vedere, ci și cele ale producătorilor comunitari ai produselor analoge materiilor prime sau produselor semifabricate necomunitare destinate să fie încorporate în mărfurile comunitare de export temporar în cursul acestor operațiuni. Noțiunea „transformatori comunitari”, care figurează la articolul 148 litera (c) din Codul vamal, trebuie, așadar, înțeleasă în sensul că include acești diferiți producători din Uniune.

46 Contrar celor susținute de Argos în fața Curții, această interpretare nu este repusă în discuție de afirmația care figurează la punctul 21 din Hotărârea din 17 iulie 1997, Wacker Werke (C-142/96, EU:C:1997:386), potrivit căreia eventuala apariție a unor anomalii tarifare care ar avea drept consecință acordarea unui avantaj vamal unui operator economic care solicită o autorizație de utilizare a regimului de perfecționare pasivă este un risc inerent sistemului instituit de acest regim.

47 Astfel, cauza în care s-a pronunțat această hotărâre privea aspectul dacă era conform cu sistemul perfecționării pasive faptul că, în cauza menționată, taxele aferente mărfurilor de export temporar le-au depășit pe cele aferente produselor compensatoare, astfel încât utilizarea acestui regim a putut conduce eventual la o scutire totală de taxele de import pentru aceste din urmă produse, iar nu aspectul, distinct, de a ști ce interese puteau fi luate în considerare cu ocazia examinării condițiilor economice cărora le este supusă utilizarea respectivului regim. Astfel, în hotărârea menționată, Curtea nu s-a pronunțat cu privire la aspectul dacă consecințele unor anomalii tarifare pot sau nu pot fi reținute în cadrul acestei examinări.

48 În sfârșit, interpretarea care figurează la punctul 45 din prezenta hotărâre ia în considerare cerințele politicii agricole comune, astfel cum se impune în al treilea și în al patrulea considerent ale Codului vamal (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 mai 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, punctul 51). Astfel, trebuie amintit că, după cum rezultă din interpretarea articolului 38 TFUE coroborat cu pozițiile ex 22.08 și ex 22.09 din anexa I la Tratatul TFUE, producția de bioetanol în Uniune constituie o activitate agricolă care intră sub incidența acestei politici comune și care beneficiază, în principiu, de protecția oferită de taxele vamale deosebit de ridicate aplicabile importului respectivului produs în Uniune. Interpretarea reținută permite astfel să se asigure această protecție, excluzând ca regimul de perfecționare pasivă să favorizeze un operator care dorește să eludeze aceleași taxe vamale.

49 Având în vedere toate considerațiile precedente, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 148 litera (c) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei cereri de autorizare a utilizării regimului de perfecționare pasivă, pentru a aprecia dacă sunt îndeplinite condițiile economice cărora le este supusă utilizarea acestui regim, trebuie să se ia în considerare nu numai interesele esențiale ale producătorilor comunitari ai produselor analoge produsului finit care ar rezulta din operațiunile de perfecționare avute în vedere, ci și cele ale producătorilor comunitari ai produselor analoge materiilor prime sau produselor semifabricate necomunitare destinate să fie încorporate în mărfurile comunitare de export temporar în cursul acestor operațiuni.

Cu privire la cheltuielile de judecată

50 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 148 litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei cereri de autorizare a utilizării regimului de perfecționare pasivă, pentru a aprecia dacă sunt îndeplinite condițiile economice cărora le este supusă utilizarea acestui regim, trebuie să se ia în considerare nu numai interesele esențiale ale producătorilor comunitari ai produselor analoge produsului finit care ar rezulta din operațiunile de perfecționare avute în vedere, ci și cele ale producătorilor comunitari ai produselor analoge materiilor prime sau produselor semifabricate necomunitare destinate să fie încorporate în mărfurile comunitare de export temporar în cursul acestor operațiuni.

Semnături